

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2016/5

Összetartozásunk napja

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Pilinszky János:

Introitusz

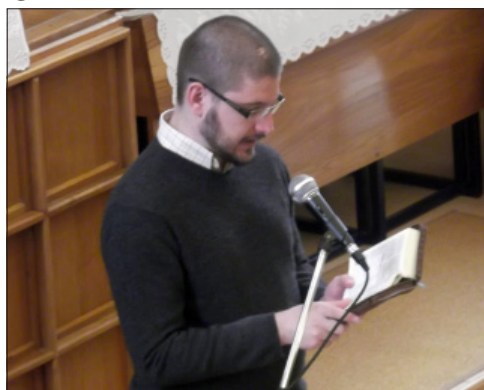
Ki nyitja meg a betett könyvet?
Ki szegi meg a töretlen időt?
Lapozza fel hajnaltól-hajnalig
emelve és ledöntve lapjait?

Az ismeretlen tűzvészébe nyúlni
ki merészel közülünk? S ki merészel
a csukott könyv leveles sűrűjében,
ki mer kutatni? S hogy mer pusztá
kézzel?

És ki nem fél közülünk? Ki ne félne,
midőn szemét az Isten is lehúnyja,
és leborulnak minden angyalok,
és elsötétül minden kreatúra?

A bárány az, ki nem fél közülünk,
egyedül ő, a bárány, kit megöltek.
Végigkocog az üvegtengeren
és trónra száll. És megnyitja a könyvet.

Igeolvasás

Sipos Domokos:

Pünkösöd

Szívem, te szegény, bús madár!
Ne kérdezd, hogy hol késnek
A kettős tüzes nyelvek.
Hiába zokogsz,
Poshadt lelkekkel csudák nem
történnek!
Azért én mégis kiengedlek.
Repülj szívem!
Nem baj, ha bukdácsolsz
S kegyetlenül véresre tépnek.
Vergődésed a biztos üzenet,
Hogy indul már sebes szél zúgása,
Isten markából felröppen
S felénk szárnyal a megváltás fehér
galambja!

Az átriumban

Minden évben van egy ünnepélyes alkalom gyülekezetünkben, az Összetartozás Napja. Ez nemcsak arról szól, hogy ilyenkor a gyülekezet mindkét fele, a teljes közösség együtt van, hanem arról is, hogy álljunk meg egy kicsit, adjunk hálát mindazért, amit kaptunk, figyeljünk jobban Istenre, egymásra, és készítsünk egy kis számvetést!

Most is így örülhettünk rég nem látott arcoknak, új látogatóknak, betegségből felépült testvéreinknek. Egymás fülébe súghattuk, hogy kérlek, imádkozz értem egy bizonyos nehézségemmel kapcsolatban. Gyönyörködhattunk a fiatalok és az énekar muzsikájában, belefeledkezhettünk az énekek hangulatába. Elmélkedhattunk a lelkésznök meditatív imája alapján. Személyes bizonyoságtételekre is mód nyílt, megrendülve és meghatódva hallgathattuk testvéreink – a Széll és a Baranyai házaspár – átéléseinek őszinte megosztását. Közösségi helyzetünk megítélése és megélése hullámzó lehet, gyülekezetünknek nyilván vannak erényei és hibái is. A közösség is, mi is változunk, egy valami nem változik: Isten szeretete. Ez felül tud emelni bennünket minden esetleges nehézségen. Istentől való, feltétel nélküli szeretetre magunktól nem vagyunk képesek, de kérhetjük Urunktól, mert ez a küldetésünk: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást”(Jn 13,35).

Szeretetteljes közösségek a világban is vannak, a gyülekezeti plusz az evangéliummal való közösség. „Hálát adok az Istennek... mert közösséget vállaltatok az evangéliummal” (Fil 1,3) – hangzott az igehirdetésben Pál szeretetteljes szava, melyet börtönből, nyomorúság közepette

írt kedves gyülekezetének. „Imádkozom azért, hogy a szeretet egyre inkább gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel” – szölt a folytatás. A szeretet nem intenzitását vagy hőfokát tekintve kellene, hogy növekedjen bennünk, hanem Isten szerint való ismeretben, megértésben és felfogásban. Belső emberünk növekedésének van egy értelmi és egy intuitív oldala. Az értelmi az ige racionális, logikai tanulmányozását jelenti, az intuitív a jézusi üzenet felfogása, belátása, ráhangolódás, azzal való azonosulás. A pszichológiában „insight”-nak nevezik azt a megismerési mozzanatot, amikor ráérzek egy újabb, mélyebb megoldásra, belátásra jutok. Jézustól ezt a mélyebb, empátiasabb látásmódot tanulhatjuk meg. Ő látta a bűnös asszonyban az odaadó tanítványt, és a hirtelen természetű Péterben a megbízható közziklát. Jézus ma is, minket is arra tanít, hogy hitben testvéreinknek ne a hibáit, gyengeségeit lássuk, hanem tudjunk ezek fölé emelkedni, Istentől való lényüket meglátni. Mivel magunktól ez nem igazán megy, imádkoznunk kell érte. Így hordozhatjuk egymást is, gyülekezetünket is – ez lehetőség, kiváltság, küldetés.

Dr. Kálmánchey Márta

Köszönet

Gyülekezetünk lényegileg tagjainak hálaáldozatából: – *egyházfenntartói járulék*, – *persehypénz*, – *céladományok*, – *önkéntes lelki és fizikai szolgálatok* által végzi evangélium szerinti feladatát. Istennek adunk hálát mindazokért, akik örömmel és jó szívvel vesznek részt közösségünk életében, és küldetésünk teljesítésében.

(Presbitérium)

Mit jelent számomra a gyülekezet?

A családukban sokszor hallottuk édesanyámtól azt az intést, hogy „Szenteld meg a vasárnapot!” Gyermekkoromban a szüleim gazdálkodással foglalkoztak. Akkoriban még délelőtt és délután is jártunk istentiszteletre.

Az egyik nyári vasárnap délután a mezőről szénát takarítottak be. Amikor hazafelé jöttek a szénával, hirtelen nagy vihar kerekedett, és az összes széna elázott. Hazahozták az udvarba, széteregették, és vigyázni kellett rá, hogy az állatok szét ne góráják, amíg megszárad. Vagyis dupla annyi munkába került, mintha a mezőn maradt volna.

Nem véletlenül mondta édesanyám: „Szenteld meg a vasárnapot!”

Örülök, hogy keresztyén családba és keresztyén gyülekezetbe születtem.

Családom számára fontos volt a gyülekezet, nagypapa és édesapám évtizedeken keresztül presbiterként tevékenykedtek a vajdácskai gyülekezetben.

Ahhoz, hogy valaki gyülekezethez tartozzon, templomba kell járnia, rendszeresen és ugyanabba a templomba. Ha valaki mindig máshová jár, soha nem lesz saját gyülekezete. A világon több helyen megcsodáltam templomokat, és amikor a kölni Dómban jártam, ahová 20.000 ember beférne, akkor alig lézengett néhány ember. És itt van a mi kis Bolyai utcai templomunk, ahová a gyülekezet nem fér be, ami örömteli dolog. Sokan járnak ebbe a gyülekezetbe, valószínűleg azért, mert az ígéhirdetések középpontjában Krisztus

áll. Ha közelebből szemügyre veszem, akkor Borika nénit, Laci bácsit, Gyurka bácsit, Editkét, Ildikót, Katikát, Évikét, Juditot, Karcsit és másokat látom. Minden ember színes egyéniség, és van olyan, aki-

nek a neve fogalom a gyülekezetben.

Gyermekkoromban édesanyám mély hite, gondoskodó, védő és megengedő szeretete megóvott bennünket. Amikor felnőtt lettem és gyerekeink lettek, akkor viszont azt éreztem, hogy nem tudom őket teljesen megvédeni, ezért mi is Istenhez vezettük őket. Ebben nagy se-

gítség volt a gyülekezetünk, ahol gyermek-istentiszteletre jártak Sárika nénihez, majd itt konfirmáltak. Felnőttként ők is gyülekezetet választottak.

Nagy boldogság volt, amikor örömmel a 40. házassági évfordulónk alkalmával megoszthattuk a gyülekezettel. Kovács Tibor bácsi szavaival élve „ketten egy hittel” járhatunk a gyülekezetbe.

Vannak az ember életében próbatételek is, nekem a legnagyobb próbatétel eddig a Gyuri súlyos balesete volt. Amikor hónapokig a budakeszi kórház intenzív osztályán kezelték, akkor a Kálvin téri templomba mentem vasárnaponként. Jó volt hallani az ígét, és örültem, hogy senkit nem ismerek, és senki nem szól hozzám, mert ekkor ez volt a legjobb számomra. Bármilyen kérdés fájdalmas lett volna.

Nagyon jó érzés tartozni egy nagy családhoz, a gyülekezetünkhöz, ahol szeretnek,

Mit jelent számomra a gyülekezet?

ahol számon tartanak, ahol örömmel szolgálhatok, ahol vannak emberek, akikre felnézhetek, ahol az igehirdetés hozzám szól, ahol szép az ének és orgonahang, ahol kiscsoportokban teológiailag megalapozott választ kapok a kérdéseimre, ahol velem örülnek, és ahol megoszthatom bánatomat.

Bizonyára sokan vannak, akik hasonló dolgok miatt járnak ide, és ez a gyülekezet olyan erőssé vált, hogy mindegy, hogy hol vagyunk, Sátoraljaújhelyen a táborban vagy bárhol máshol, mert ez a gyülekezet mindenhol gyülekezetként működik. Ezt a nagy gyülekezetet összetartani viszont nem kis dolog. De ahogyan az apostol írja: „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.” (Róm 8,38) Püski Lajos és lelkésztársai a gyülekezet építésére bizonyosan elhívottak.

Az országot járva időnként megkérdezték tőlem, hogy hol érettségiztem. Válaszomra, „Sárospatak”, azt éreztem, hogy ez komoly érték. Amikor pedig az került szóba, hogy melyik gyülekezethez tartozom, akkor a válaszra az hangzott el, hogy „az egy fantasztikus gyülekezet”.

Büszke vagyok arra, hogy ennek a fantasztikus gyülekezetnek presbitere a férjem, és hálát adok Istennek azért, hogy a betegségből visszatérhetett a gyülekezetbe is.

Széllné Dr. Erdei Irén

Pál apostol a gyülekezet iránti szeretetét a következő gondolatokkal fejezi ki: „Szívünkben vagytok, hogy együtt éljünk, és együtt haljunk.

Nagy a bizalmam irántatok, sok dicsekedni valóm van veletek, tele vagyok vigasztalódással, minden nyomorúságunk ellenére csordultig vagyok örömmel.” (2Kor 7,3-4)

Így köszönöm meg én is nektek azt a sok szeretetet és imádságot, amit súlyos betegségem idején kaptam tőletek. Úgy éreztem, méltatlan vagyok erre a sok szeretetre, de ahogy Urunk is előbb szeretett minket, ti is ezt adtátok tovább.

Imádkozzunk!

Dicsőítünk téged, mert te hatalmas Isten vagy, és hálásan köszönjük, hogy mégis mondhatjuk: Atyánk. Köszönjük, hogy Jézus Krisztusért visszafogadtál minket gyermekeidnek. Köszönjük, hogy óérette adtad Szentlelkedet minden benne hívőnek. Könyörülj rajtunk, hogy valóban gyermekeiddé váljunk és gyermekeidként éljünk ebben a gyülekezetben is.

Köszönjük, Atyánk, hogy előtted örvendezhetünk ezen a reggelen is. Akkor is, ha sok gondunk van, ha sok minden hiányzik az életünkől. Köszönjük, hogy örvendezhetünk neked, aki örökkévaló szeretettel szeretsz minket. Köszönjük, hogy nem teljesítményeink szerint fogadsz el és ajándékozol meg minket, hanem a te nagy gazdaságod szerint.

Kérünk, így beszélj velünk most ebben a csendben. Adj nekünk halló szívet, hogy az emberi szón túl meghalljuk igédet. Add nekünk az engedelmesség Lelkét, hogy tegyük is azt azonnal, amit mondasz. Merjünk bízni ígéreteidben, hogy fájjon a bűn, és elhagyjuk azt, hogy tudjunk őszintén bocsánatot kérni, és biztosra venni, hogy megbocsátottál. Ámen.

Széll György

Az összetartozás természetessége

Sokszor tapasztalhatjuk, hogy azokat a dolgokat a legnehezebb részletesen leírni, körüljárni, amelyek a leginkább természetesnek és evidensnek látszanak.

Amikor azt a felkérést kaptuk, hogy mutassuk be egy rövid bizonyágtételben, mit jelent nekünk a gyülekezethez tartozni, épp ezzel a nehézséggel kellett szembenéznünk: hogyan lehet valamiről 10-15 percben számot adni, ami olyan egyértelmű és természetes számunkra. És miként lehetne családunk három generációjának élményeit összefoglalni, amikor vélhetően másként látjuk a gyülekezetet mi, másként édesanyám és másként két gyermekünk. Már az is eltérő, ahogyan a gyülekezet tagjai lettünk: a két fiunk már „ideszületett őshonos”, mi azonban csak amolyan gyülekezeti „gyüttmentek” vagyunk: máshonnan érkeztünk jó egy évtizede, de – ahogyan ezt sokan megtapasztalhatták mások is – itt nem volt nehéz közösségre, lelki otthonra találni. (B.N.)

A húszas éveim elején jöttem először ide, a vasárnapi istentiszteletre, utána pedig a péntek esti ifis alkalomra. Rögtön azt éreztem, hogy itt a helyem. Ez azért is volt meglepő számomra, mert általában nehezen kezelem az új helyzeteket, és nehezen ismerkedem, itt viszont rögtön befogadtak. Nagyon sok barátságot kötöttem, rengeteg közös élményünk volt, és itt ismertem meg a férjem is. Itt volt az esküvőnk, itt keresztelték meg a gyerekeinket. Születésük óta tagja vagyok a Kismama körnek, és rendszeresen részt veszünk a havonkénti fiatal házaspárok alkalmain is. Néhány éve pedig a gyülekezeti kórusban is énekelek.

Ahogy teltek a hónapok, évek, hamarosan azt vettem észre, hogy már nem is

igazán emlékszem, milyen volt az életem korábban. Mivel töltöttem annak idején a vasárnap délelőtti időmet és a péntek estéimet? Kivel beszéltem meg azelőtt a problémáimat? Szinte észrevétlenül, de a gyülekezet csaknem mindennapos része lett az életemnek. (H.Sz.)

A gyülekezethez tartozás számunkra különösen fontos és kiemelt alkalma a nyári többgenerációs tábor. Évről évre mindig nagy élmény megtapasztalni a több száz ember közös együttlétét, ahol az Isten dolgairól való mély beszélgetés minden további nélkül megfér az önfeledt jókedvvel, játékkal és kikapcsolódással. Nem véletlenül vált így teljesen természetessé, hogy a család nyári programjainak tervezésekor minden a táborhoz és annak időpontjához igazodik. (B.N.)

Mit jelent számunkra a gyülekezet mindezen túlmenően?

Először is: szolgálatot. Bár nem igazán érezzük szolgálatnak azokat a feladatokat, amelyeket vállalunk, mert általuk jóval többet kapunk és épülünk, mint amennyi időt, energiát rászánunk a készülésre és a végrehajtásra.

Másodsorban: embereket. Barátokat és felebarátokat, akikkel közösen gondolkodhatunk Isten Igéjéről, közösen dicsérhetjük az Urat, és példájukat ellesve élhetjük

életünket, nevelhetjük gyerekeinket, és nem utolsósorban akikre bármikor számíthatunk. Nagyon jó érzés, hogy amint telnek az évek, ez a kör egyre bővül.

Végezetül a gyülekezet egy olyan hely, ahol a cselekvő Istent tapasztalhatjuk meg. Ahol egy súlyos beteg gyülekezeti tagunkért a közösség egy emberként imádkozik, és ahol Isten meghallgatja ezt a könyörgést. Ahol megújul és kibővül egy templom, mert az ide tartozóknak fontos, hogy áldozatokat hozzanak ezért. Ahol háromszáz ember annak ellenére is jól tudja magát érezni, hogy egyen egyenként nagyon különbözünk. (H.Sz.)

Hogyan is összegezhető a gyülekezettel való kapcsolatunk?

Talán leginkább azzal szóval lehetne jellemezni, ami a mai alkalom kulcsszava is: az összetartozással. A gyülekezet annak a helye, ahol nyilvánvalóvá válhat az összetartozásunk Istennel és Isten népével, a testvérek közösségével. Egy családban is teljesen természetes és egyértelmű az összetartozás tudata, annak ellenére, hogy a hétköznapiak nagy részében a családtagoknak az időt egymás nélkül kell eltölteniük. Ám ha nem lennének hosszabb-rövidebb időszakok, amikor egymással közösségekben vannak, akkor felszínessé, formálissá, kiüresedetté válna kapcsolatuk. Így van ez a gyülekezeti élettel is: időről időre szükségesek az olyan kiemelt, különleges alkalmak, amikor közösen végiggondolhatjuk, megtapasztalhatjuk, mit jelent az összetartozás (az idetartozás), és amikor hálát adhatunk azért a „természetességért”, aminek köszönhetően egymástól tanulva, egymás által épülve lehetünk „egy közös test tagjai.” (B.N.)

Baranyai Norbert – Hunya Szilvia

Szeretettel gratulálunk dr. Ötvös László nyugdíjas lelkésznek, gyülekezeti tagunknak, akinek Áder János köztársasági elnök március 15-e alkalmából a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetést adományozta. Ebből az alkalomból Életnek könyve – Életem könyve című írásából vett részlettel köszöntjük. (Szerk.)

A bibliakiállítások és -kiadások során sokszor hallottam, hogy a hazai és európai keresztyénségünk megerőtlenedett.

Kishitűséggel vitatkoztak erről az atyafiak. Isten hallotta a panaszokat, és kegyelem által bűnbánatnak tekintette, fogadta el, és csendesén végezte – végzi – az egyetemes bibliamissziót. Gondoljunk az 1904-es országos bibliaünnepre (Balogh Ferenc, Szabó Aladár), az 1940-es baktalórántházi (Bottyán János), az 1955-ös hajdúnánási bibliakiállításra és az évszázados bibliai vasárnapok megtartására!

Az új bibliafordítás elkészítése után megajándékozott bennünket Isten a Biblia évével (2008).

A magyar keresztyénség életében az az egység, a közös hit és a Biblia szeretete egyháztörténeti jelentőségű.

Urunk még azt is kegyelmesen teszi, hogy nyitogatja szemeinket az új reformációs folyamatok látására.

Sokan az említett folyamat részének tekintik, ami Afrikában, Ázsiában és a katolikus egyházban történik.

Mi pedig, magyar reformátusok, hálás szívvel fordítjuk tekintetünket a magyar Biblia bölcsőhelyére, és magasztaljuk Istenünket, hogy csodálatos munkájába bevonta a 425 éves Vizsolyi Bibliát. Isten egyszerre cselekszik a világrészekben és az egyháztestekben.

„Jézus erre ismét ezt mondta nekik: »Békesség néktek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket.« Ezt mondván, rájuk lehel, és így folytatta: »Vegyetek Szentlelket!«” (Jn 20, 21-22)

Hírek

- ♦ **Ifjúsági konfirmáció** lesz május 8-án a fél 11-es istentiszteleten.
- ♦ Pünkösdi **úrvacsora előkészítő istentisztelet** lesz május 12-14-én 18:00 órától.
- ♦ **Pünkösöd vasárnap** fél 9-kor és fél 11-kor lesz úrvacsorás istentisztelet.
- ♦ **Pünkösöd másodnapján** fél 11-kor lesz istentisztelet.
- ♦ A **kórus évadzáró szolgálata** május 29-én lesz a fél 11-es istentiszteleten.

Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Tel.: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Nyomda: Litográfia Készült: 1300 példányban
23. évfolyam 5. szám

www.refnagyerdo.hu

*Áldott pünkösdi ünnepet kívánunk
minden kedves olvasónknak!
a Szerkesztőség*

NYOMTATVÁNY

Imádkozzunk...

- ♦ Szentlélek ajándékaiért,
- ♦ összetartozásunkért,
- ♦ Isten nélkül élő emberekért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: **refnagyerdo@gmail.com**

Kórházlelkészek: **Kenézy Kórház** – 511-777/1943; **Klinika** – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

DEBRECEN

